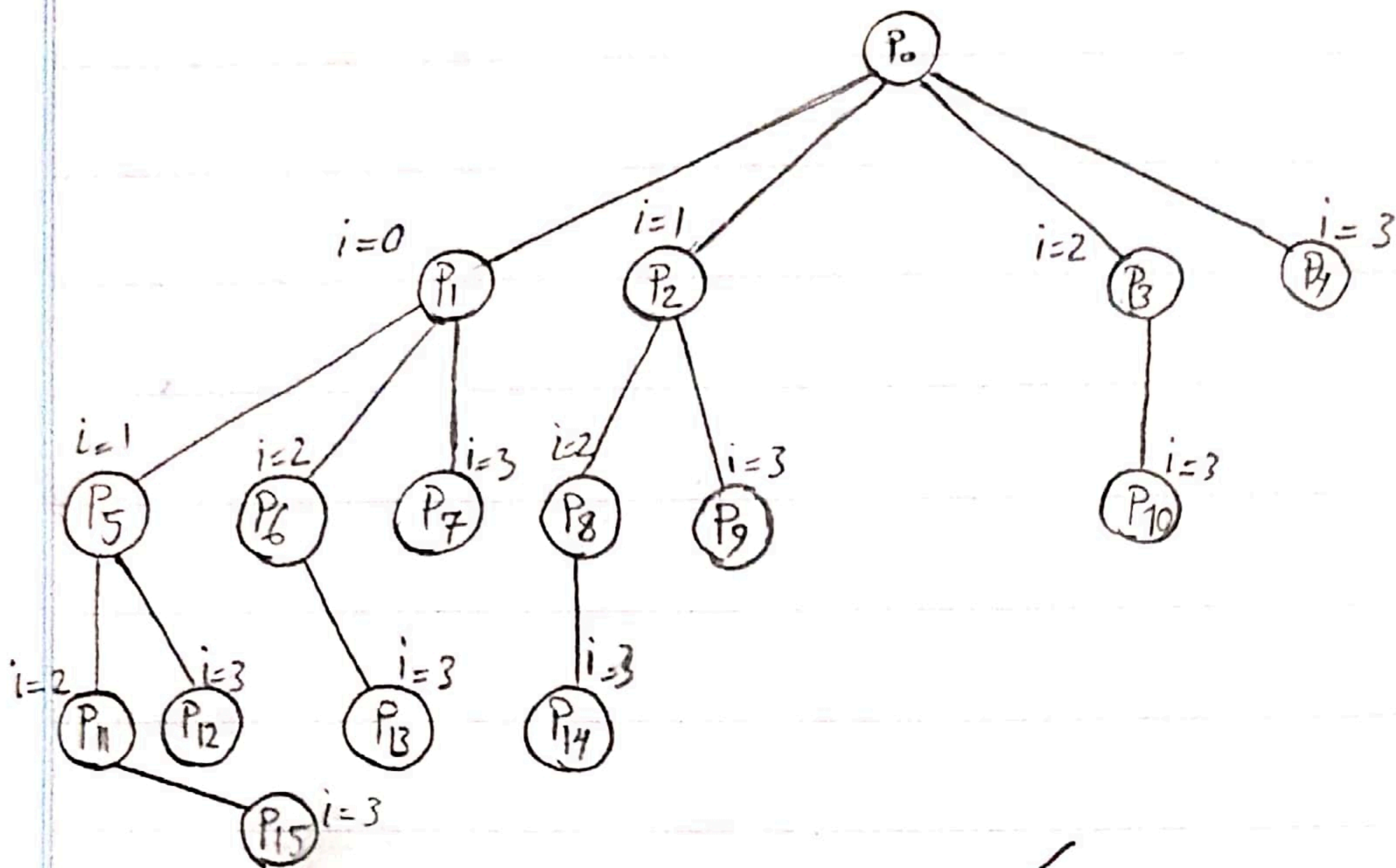

①

در اولین دور حلقه for، یعنی زمانی که $i=0$ است، P_7 تولید می شود. وقتی $i=1$ می شود دوباره به fork می رسم، هر کدام از پراسسورهای P_0 و P_1 ، childهای P_2 و P_5 تولید می شوند. در دور بعدی ($i=2$)، هر کدام از پراسسورهای موجود (P_0, P_1, P_2, P_5) childهای P_3, P_6, P_8 و P_{11} را تولید می کنند و در دور آخر، زمانی که به $fork()$ رسیدیم، تمام پراسسورهای موجود ($P_0, P_1, P_2, P_5, P_3, P_6, P_8, P_{11}$)، childهای $P_4, P_7, P_9, P_{10}, P_{12}, P_{13}, P_{14}$ و P_{15} را تولید می کنند. یعنی در مجموع 15 پراسسور تولید می شوند.

②

: shared memory

منیت : shared memory ، سرعت بیشتری نسبت به message passing دارد زیرا در shared memory ، واسطه ای برای ارسال و دریافت پیام ها وجود ندارد و وقت تلف نمی شود، اما در message passing ، Kernel باید پیام ها را تسک کند.

معایب : shared media ممکن است مشکلاتی از جمله هنگام سازی در محافظت از حافظه ایجاد کنند

: message passing

مزایا: سخت افزار را به صورت موازی راحت تر می توان ساخت تا تاخیرهای ارتباطی به سرتیلاً کاملاً تحمل کند و به علاوه پیاده سازی آن از shared media راحت تر است.

معایب: سرعت دسترسی نسبت به shared media دارد. (به خاطر kernel)

برای داده های حجم بالا از shared memory و داده های حجم کم از message passing استفاده می کنیم. همچنین در distributed system از message passing و در سیستم های تک کامپیوتری از shared message استفاده می شود.

③

در multiprocessing ، OS اجازه می دهد بیشتر از یک برنامه همزمان روی یک CPU اجرا شوند. این کار باعث افزایش بهره وری CPU می شود.

در multi tasking OS ، چندین process یا task همزمان با استفاده از چند CPU اجرا می شوند. در واقع CPU ، بین process ها ، switch می کند تا چند process یا task همزمان اجرا شوند.

عوجی کرد ، عدد 5 خواهد بود زیرا memory مربوط به child processor ، parent مثل از هم است.

④

5

آ) به سینیالی که از دستگاه به CPU ارسال می شود، interrupt می گویند. هدف از interrupt، متوقف کردن CPU و انتقال execution به مکان مناسب هنگام دریافت سینیال می باشد.

ب) trap، سینیالی است که توسط یک برنامه کاربر ارسال می شود به OS در صورتی که تا به نفع و رخی از functionality ها را انجام دهد. اما interrupt، سینیالی به CPU است که توسط hardware ارسال می شود و event را مشخص می کند که باید فوراً به آن توجه شود. در واقع، trap، نوعی interrupt است که توسط نرم افزار ترید می شود، در صورتی که interrupt توسط سخت افزار ایجاد می شود.

ج) بله، برنامه کاربر می تواند trap ایجاد کند. این کار به منظور یافتن خطاهای حسابی یا به بیان بهتر، فراخوانی روتین های OS انجام می شود. در واقع به CPU اعلام می کند که کاربر، سوییچ را درخواست کرده یا اتفاقی غیرمنتظره رخ داده است.

6

Round robin برای سیستم های interactive بهتر است. مورد الف، الگوریتم round robin است و هر process همان سهمی برای اجرای دستوراتش دارد و بنابراین، این الگوریتم مناسب سیستم های interactive است. (سیستم های interactive سیستم هایی هستند که با user سرکار دارند و باید یا بگیرند در آن ها خوشایند نیست.) یکی از معایب آن، Context switching overhead می باشد. (Context switching)

دخیره state بر دازه و جا یلیرن آن با براسس دیلر است.

در مورد ب، کس از مطالب آن، این است که Starvation ممکن است اتفاق بیفتد.
این مثال اگر یک براسس داشته باشیم که زمان زیادی به CPU نیاز دارد در این
وسط براسس های دیگر که وجود داشته باشند، این براسس ها ممکن است هیچ وقت
CPU نگیرد. overhead، sort کردن آن هم داریم. (sort کردن و
sort نگه داشتن). همچنین، از مناسبت این الگوریتم به سرعت تمام شدن
فرآیندهای کوتاه اشاره کرد. بنابراین اگر فرآیندهای کوتاه داشته باشیم،
روش SJF بهترین باشد.